

2018, 3de zondag van Pasen, jaar B
Voorganger: Magda Verheijen
Lezingen: Hand. 3, 13-15. OVERWEGING HET STEIGER
Zondag 15april17-19 / psalm 4 / 1ste brief Johannes, 2, 1-5a / Lucas 24, 35-48

Beste mensen hier bijeen,

“Zit u nog op Facebook?” Zo moet je dat geloof ik vragen: zit u nog op facebook? Het gaat mij natuurlijk niets aan of dat zo is. En omgekeerd wil ik niet zonder meer zeggen of ik al dan niet...enz.

Dat is privé, en daar heeft niemand iets mee te maken. Maar het is niet zo privé, dat is de afgelopen tijd wel gebleken. Achter je rug om worden je gegevens bekeken en verhandeld. Achter je rug om wordt beslist dat je advertenties te zien krijgt waar je niet om gevraagd hebt. (Je googelt een keer naar een site over rugklachten en je krijgt geregeld advertenties over geneesmiddelen of pijnstillers op je scherm...)

Je bent geneigd om te denken: ik heb immers niets te verbergen, dus wat geeft het. Maar zo liggen de zaken niet: door snelle koppelingen en slimme technieken rollen jouw gegevens, je foto's, en heel je gedrag op de sociale media zomaar de wereld in. Te grabbel gegooid...

Na de afgelopen turbulente week zeggen we ietwat beteuterd tegen elkaar: hoe bestaat het, we wisten het niet. Inderdaad: we waren onwetend en wisten in feite niet wat we aan het doen waren.

Is dat zo? Is dat echt zo? We werden toch geregeld gewaarschuwd, of niet soms? Dus helemaal onwetend ben je dan niet. Misschien wil je het gewoon niet weten.

Onwetendheid komt bij ons allen voor: laten we wel wezen: som weet je eigenlijk niet wat je aan het doen bent. Je rommelt maar wat aan en tussendoor is er amper gelegenheid om je te bezinnen; wat is van belang, waar leef ik langsheen? Waar leg ik mijn prioriteit? Wat doet er nu echt toe in mijn leven?

Ik denk een christen te zijn, maar het gebod van liefde telt eigenlijk niet zo mee.

Nu Pasen gevierd is, de Paaskaars ontstoken is, mag, nee, moet het gewone leven weer voorrang hebben. En wat mijn geloof in Pasen betreft en welke invloed dat op mijn levenswandel heeft; daar weet ik eigenlijk niet zozeer van.

Zo gaat het nu eenmaal bij mensen. Je bent je niet elke minuut van de dag bewust van wat echt van belang is. Niet voor niets zijn er in deze periode van het kerkelijk jaar volop Paasverhalen die tot ons komen.

Ze zijn vandaag te horen van Petrus tot de psalmist, van Johannes tot Lucas.

We vinden in deze paasverhalen enkele stereotiepe elementen:

- De verkondiging van Jezus' opstanding (waarvan enkele apostelen de getuigen zijn)
- De duiding van de dood van Jezus, zogezegd "volgens de Schriften" (dat horen we vaak, dat alles zo is geschied vanwege wat er al in de Schriften geschreven stond...)
- Petrus beschuldigt in de Handelingen ook nog eens stevig het volk, de toehoorders van dat moment, die Jezus hadden overgeleverd (gelukkig geeft hij er wel verzachtende omstandigheden bij: jullie handelden uit onwetendheid, zegt hij.
- Oproep tot bekering en de belofte van vergeving van de zonden.
- En in de psalm klinkt een groot vertrouwen in God: God hoort en redt. Daar kun je rustig van op aan; vrij van zorgen kun je gaan slapen. Geen wonder dat deze psalm in de liturgie ook vaak fungeert als avondgebed; en in de Paastijd wordt het heel bijzonder uitgelegd: het is een vertrouw - vol gebed van de stervende Christus, die weet dat God Hem redt uit de dood.

De paasverhalen zijn inspirerend en zeer hoopgevend: iedere keer weer wordt duidelijk dat ook de verliezers, juist de verliezers onder ons, door God worden bekeken met mededogen en liefde. Dat God in hen aan het Licht treedt.

Dat God de grote verliezer Jezus, als eerste, heeft doen opstaan uit de doden.

En vandaag zegt Jezus het weer, aan een ieder die maar horen wil, aan onwetenden en zij die weten, aan allen, dat Hij geen geest is, geen spook, geen waanbeeld dat in je hersenen ontstaat na gebruik van verdovende middelen.....volgens de evangelist vraagt Hij zelfs om iets te eten...

"Ik ben het zelf", zegt Hij.

En Hij ging ons voor, opdat wij mensen zijn die niet als doden zijn, niet als geesten of spoken, onwetend, maar wat aanrommelen.

Jezus zet ons aan tot breken en delen, tot barmhartige mensen, tot mensen die, niet onwetend, veroordelen, maar toe mensen die, wetend, met hart en ziel een ander zijn toegedaan.

Volgende week zondag zal pastor Jean Pierre, Niati, pastor in het detentiecentrum, hier voorgaan. Hij zal zeker dit "weten" uitdragen....

Amen.